

- 3) w programach radiofonicznych rozpowszechnianych na podstawie koncesji:
- jeżeli program jest rozpowszechniany na obszarze obejmującym co najmniej 80% terytorium kraju — 50%,
  - jeżeli liczba mieszkańców na obszarze objętym rozpowszechnianiem programu przekracza 3 mln — 45%,
  - jeżeli liczba mieszkańców na obszarze objętym rozpowszechnianiem programu nie przekracza 3 mln — 40%.

2. Minimalny udział audycji wytworzonych przez producentów krajowych w rocznym czasie nadawania programu radiofonicznego lub telewizyjnego rozpowszechnianego w sieci kablowej lub drogą satelitarną ustala się — w zależności od charakteru nadawcy — w wysokości minimalnego udziału przewidzianego dla programów radiofonicznych lub telewizyjnych nadawców publicznych albo nadawców rozpowszechniających programy na podstawie koncesji.

3. Jeżeli ponad 30% z rocznego czasu nadawania programu stanowią audycje rozpowszechniane równocześnie co najmniej w jednym programie innego nadawcy, a łączna liczba mieszkańców na obszarach objętych rozpowszechnianiem tych programów przekracza 3 mln, minimalny udział audycji wytworzonych przez producentów krajowych określony w ust. 1 i 2 podwyższa się o 5%.

§ 5. 1. Czas trwania audycji telewizyjnej wytworzonej w danym roku kalendarzowym przez producenta krajowego, której rozpowszechnianie rozpoczęto lub zakończono w godzinach 19.00—23.00, zalicza się do minimalnego udziału określonego w § 4 w wymiarze 150%.

2. Audycję wytworzoną przez producenta krajowego, która została w danym roku kalendarzowym powtórzona w programie, zalicza się do minimalnego udziału określonego w § 4 w wymiarze 80% czasu jej trwania w przypadku pierwszej powtórki, 60% w przypadku drugiej powtórki oraz 40% w przypadku trzeciej i dalszych powtórek. Wymiar czasu trwania audycji zwiększa się o 5% dla audycji wytworzonych w roku kalendarzowym, w którym nastąpiła powtórka.

3. Z czasu trwania audycji radiowych producenta krajowego wyłącza się czas trwania zawartych w tych audycjach utworów muzycznych, które są wykonywane w języku obcym, chyba że co najmniej jedna osoba spośród głównego wykonawcy utworu, kompozytora lub autora tekstu jest obywatelem polskim.

§ 6. 1. Udział audycji wytworzonych przez producentów krajowych w rocznym czasie nadawania programu nadawca rozlicza w okresie roku kalendarzowego.

2. W przypadku nadawania programu przez niepełny rok kalendarzowy okres rozliczenia ulega odpowiedniemu skróceniu.

§ 7. Nadawca prowadzi i przechowuje ewidencję czasu trwania audycji wytworzonych przez producentów krajowych, a także dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w przepisach § 1—5 przez okres 1 roku od zakończenia roku kalendarzowego objętego rozliczeniem.

§ 8. 1. Udział procentowy audycji wytworzonych przez producentów krajowych, określony w § 4 ust. 1 pkt 1 lit. b), c) i d), w § 4 ust. 1 pkt 2 lit. a) i b) oraz w § 4 ust. 1 pkt 3 lit. a), b) i c), ulega zmniejszeniu o 10% w pierwszym pełnym roku kalendarzowym działalności nadawcy i o 5% w drugim roku.

2. Udział procentowy audycji wytworzonych przez producentów krajowych, określony w § 4 ust. 1 pkt 2 lit. c), ulega zmniejszeniu o 5% w pierwszym i drugim pełnym roku kalendarzowym działalności nadawcy.

3. Audycje wytworzone przed wejściem w życie rozporządzenia uznaje się za wytworzone przez producenta krajowego, jeżeli siedziba producenta lub co najmniej jednego podmiotu uczestniczącego w koprodukcji audycji znajdowała się na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1994 r.

Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji:

M. Markiewicz

457

UCHWAŁA TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 13 października 1993 r.

dotycząca ustalenia powszechnie obowiązującej wykładni przepisów art. 25 ust. 4 i art. 45 ust. 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o gospodarce energetycznej.

Trybunał Konstytucyjny w pełnym składzie:

przewodniczący: L. Łukaszyk — wiceprezes Trybunału Konstytucyjnego,

sędziowie Trybunału Konstytucyjnego: C. Bakalarski, T. Dybowski (sprawozdawca), H. Groszyk, M. Łabor-Soroka, W. Łączkowski, F. Rymarz, A. Zoll

po rozpoznaniu na posiedzeniu w trybie art. 13 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. z 1991 r. Nr 109, poz. 470 i z 1993 r. Nr 47, poz. 213)

wnioseków z dnia 9 marca 1992 r. i 28 października 1992 r. Rzecznika Praw Obywatelskich o podjęcie uchwały w przedmiocie powszechnie obowiązującej wykładni treści art. 25 ust. 4 ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o gospodarce energetycznej (Dz. U. Nr 21, poz. 96, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 14, poz. 89 i Nr 34, poz. 198) przez wyjaśnienie, czy po zmianie systemu politycznego i społeczno-gospodarczego kraju, a w szczególności po odejściu od gospodarki nakazowo-rozdziałczej i przejściu do gospodarki rynkowej — postanowienia tego przepisu, stanowiące o uprawnie-

niach naczelnego organu administracji państwowej właściwego w sprawach cen paliw i energii do pobierania „opłat dodatkowych” w razie nieuregulowania przez odbiorców paliw i energii w terminie płatności należności za ich dostawę, mogą być uznawane za podstawę prawną do stanowienia przez Ministra Finansów „opłat dodatkowych” (stałe zmieniających co do wysokości) za przekroczenia terminu płatności rachunków za dostawę energii elektrycznej oraz paliw gazowych, gdy energia elektryczna czy paliwa gazowe są towarami dostarczanymi na podstawie umowy cywilnoprawnej regulowanej postanowieniami Kodeksu cywilnego,

i art. 45 ust. 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o gospodarce energetycznej (Dz. U. Nr 21, poz. 96, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 14, poz. 89 i Nr 34, poz. 198) przez rozstrzygnięcie, czy postanowienie tego przepisu stanowiące, że dotychczasowe przepisy o gospodarce energetycznej pozostają w mocy do czasu zastąpienia ich przepisami wydanymi na podstawie niniejszej ustawy, o ile nie są sprzeczne z jej przepisami, mogą upoważniać jednostki powołane do dostarczania energii cieplnej do stosowania kar przewidzianych w § 17 ust. 2 zarządzenia Ministra Gospodarki Materiałowej z dnia 4 lipca 1977 r. w sprawie warunków dostarczania energii cieplnej (Monitor Polski Nr 18, poz. 104 i z 1983 r. Nr 11, poz. 58) w sytuacji, gdy kary te, wywodzące się z innej formacji społeczno-ekonomicznej, są sprzeczne z zasadami określonymi w Kodeksie cywilnym, ♥

ustalił:

1. Artykuł 25 ust. 4 ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o gospodarce energetycznej (Dz. U. Nr 21, poz. 96, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 14, poz. 89 i Nr 34, poz. 198) stanowi upoważnienie dla Ministra Finansów do określenia opłat dodatkowych za opóźnienie w uiszczeniu należności za dostarczone paliwa gazowe i energię elektryczną. Użyte w wymienionym przepisie ustawy o gospodarce energetycznej określenie „opłata dodatkowa” spełnia między innymi funkcję odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, przewidzianych w art. 481 § 1 Kodeksu cywilnego. W związku z tym niedopuszczalne jest pobieranie dodatkowo odsetek, co wynika z art. 481 § 2 Kodeksu cywilnego.

2. Artykuł 45 ust. 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o gospodarce energetycznej (Dz. U. Nr 21, poz. 96, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 14, poz. 89 i Nr 34, poz. 198) w związku z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. o gospodarce paliwowo-energetycznej (Dz. U. Nr 32, poz. 150) nie stanowi podstawy do obowiązywania § 17.

Przewodniczący: *L. Łukaszuk*

Wiceprezes Trybunału Konstytucyjnego

Sędziowie: *C. Bakalarski, T. Dybowski, H. Groszyk, M. Łabor-Soroka, W. Łączkowski, F. Rymarz, A. Zoll*

Egzemplarze bieżące oraz z lat ubiegłych można nabywać na podstawie nadesłanego zamówienia w Wydziale Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa P-1.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa, P-1, do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

O wszelkich zmianach nazwy prenumeratora lub adresu prosimy niezwłocznie informować na piśmie Wydział Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów.

Wydawca: Urząd Rady Ministrów

Redakcja: Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, P-29.

Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, P-1, tel. 42-14-78 i 694-67-50, teleks 825944 WW, telefaks (2) 694-62-06.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka” S.A., Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.